

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1899 til 31te Marts 1900.

(Første Del af første Behandling findes i Tidenden Sp. 228 fg.)

Formanden (Sofus Høgsbro): Da det vilde være ønskeligt, om Tinget som sædvanlig kunde holde en Ferie i de første Dage af November, vil jeg anse det for særdeles heldigt, om vi kunde slutte denne Finanslovs første Behandling allerede paa Lørdag, selv om det skulde være nødvendigt at udstrække Møderne ogsaa til om Aftenen. Jeg vil bede ærede Medlemmer om at tage saa meget Hensyn dertil, som det er dem muligt.

A. Nielsen: Naar jeg tilfældigvis er bleven den første, der faar Ordet her ved Finanslovsbehandlings Genoptagelse, er det begrundet i, at Flertallets sædvanlige Ordfører finder, at den politiske Debat, som fandt Sted i Gaar, er fyldestgørende, for saa vidt angaar Forholdet mellem Ministeriet og dette Ting. Og da det er dette Forhold, der naturlig sætter sit Præg paa den politiske Del af Finanslovsbehandlingen, er denne Opfattelse ogsaa ret naturlig. Man har derfor anset det for rigtigst, at der blev givet Lejlighed til for Tingets Medlemmer straks at gaa over til Drøftelsen af de saglige Detailspørgsmaal, som maatte være at tage op ved denne Lejlighed. Det er det, der markeres ved, at jeg er den første, der tager Ordet her i Dag. Jeg vil begynde med at omtale nogle mere eller mindre betydelige Detailspørgsmaal, hvorefter jeg vil tage mig den Frihed at slutte af med en almindelig politisk Betragtning, som jeg mener, Stillingen, som den nu er, kunde give Anledning til, nemlig Forliget set i Belysning af den nuværende politiske Situation. Angaaende selve Finanslovsforslaget er der kun det at sige i al sin Almindelighed, at det er en tro Kopi af sine Forgængere, af de tidligere Aars Finanslove. Det er helt i det traditionelle Spor, der er ikke givet ny Impulser til Fremme af Erhvervslevet paa de forskellige Omraader; der er ikke noget nyt Initiativ, det skulde da være den, om jeg saa maa kalde det, Allehaandeskuffe § 26, V., 17, som hedder: Andre Bevillinger til Københavns Land- og Søbefæstning 151,500 Kr. Jeg finder ingen Anledning til at dvæle ved denne Post, jeg skal blot sige som

min personlige Opfattelse, at jeg tror ikke, at Krigsministeriet her har fundet Vejen til at komme ud over de Vanskeligheder, som Forsvarets foregrebne Tilstand har ført os ud i. Det blev tilstrækkelig fremhævet af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) i Gaar i en anden Forbindelse. Jeg finder derfor kun Anledning til her at tilføje, at det maa blive dette Ministeriums eller et kommende Ministeriums Sag at tage Initiativet til, at dette Forhold lægges frem til Drøftelse paa en saadan Maade, at det ikke som hidtil bliver en Sag, der er forbeholdt en Patent-Patriotisme i Landet, under hvilken Forfatningen slaas i Stykker den ene Dag og lappes sammen ved et Forlig, for saa igen at blive slaaet i Stykker. Vi maa have denne Sag frem til Drøftelse saaledes, at vi faa en Ordning, om hvilken det kan siges: det og det ville vi, og af de og de Grunde ville vi netop det. Medens saaledes § 26 V. 17 ikke kan gøre Krav paa større Interesse, er der et andet Punkt paa § 26, som jeg gerne vil dvæle et Øjeblik ved, nemlig Afsnittet vedrørende Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet § 26, IV. 47, som hedder: „Til Foretagelse af Prøver i Anledning af et af Kunstmalere Joachim Skovgaard udarbejdet Forslag til Dekoration af Viborg Domkirke.“ Vor Tid, det tør jeg nok sige, har sat sig til Opgave at restaurere gamle Bygninger af kunsthistorisk Værdi. Det er en smuk Opgave, men jeg mener, at vi ikke kunne blive staaende ved dem alene. Vi maa ogsaa lægge vor Flid paa at skabe noget i Tiden. Det kan ikke være Opgaven alene at bevare det overleverede; den Slægt, der lever, maa ogsaa sætte sit Mærke i Udviklingen derved, at den skaber noget. Og det er et Forsøg paa at fremkalde et saadant Resultat, der her foreligger under dette Nummer, jeg har nævnt. Jeg skal ikke dvæle vidtløftig ved det, jeg skal kun henvise ærede Medlemmer til at læse Anmærkningerne Tillæg A., Sp. 1647, hvor Forslaget er udførlig begrundet. Jeg glæder mig over at se dette Forslag fremsat paa Finansloven og haaber, det maa lykkes at føre det igennem, altsaa denne Prøvebevilling, saa vi kunne se, hvad det er, der kan præsteres. Saa kan man jo senere tage Konsekvenserne, som deraf maatte følge, under Overvejelse, hvis man vil tage Konsekvenserne. Medens jeg er ved Kirke- og Undervisningsministeriet, vil jeg gerne ganske kortelig berøre et Spørgsmaal, nemlig Realskolebevillingen. Der kan jo ikke være nogen særlig stor